

ingensomhelst selskabelig Forening maa danes, medmindre den kan faae Indenrigsministeren til at give dens Vært Tilladelse til at afholde Beværtning. Det vilde være et ganske alvorligt Slag, og jeg er ikke sikker paa, at de Herer kunne staa for det Slag. Jeg skal gjøre opmærksom paa, hvad der ligger i denne Bestemmelse, at den er overordentlig vidtgaaende. Der vilde blive opløst et Kamafriq mod den Rigsdag, som vedtog Noget i den Retning. Man vilde sige, vi have Foreningsret og kunne staa os sammen 50 Mennesker, men vi kunne ikke faae en halv Klasse bairerst Ol paa vort Bord uden særlig Samtykke af Administrationen. Det er maaske ikke saa let at sætte det igjenhem, og der er derfor Grund til at betænke sig et Par Gange, inden man gaar til at vedtage en saadan Bestemmelse. § 6 hedder det: „Aftenen før Søn- og Helligdage ophører al Udskjænkning af alkoholiske Drikke forbudt indtil efter Kl. 4 Eftermiddag“. Nu have vi ingen Bestemmelse i den Retning. Den eneste Bestemmelse, vi have, er et Forbud mod Handel mellem Kl. 9 og 4 paa Søn- og Helligdage, men vi have intet Forbud mod Beværtninger. Den her foreslaaede Bestemmelse vil sige, at alle Beværtningsteder skal lukkes Kl. 7 Aften før Søn- og Helligdage, og al Udskjænkning skal være forbudt Søn- og Helligdage indtil Kl. 4 Eftermiddag. Det Sidste er mindre betænkeligt. Det Første, at man ikke paa nogen Maade maa holde nogen som helst Beværtning aaben efter Kl. 7 Lørdag Aften — thi det er jo det, Bestemelsen siger praktisk, thi at Folk maa faae Noget at spise, bryder de sig ikke om, naar de ikke maa drikke dertil — er en Bestemmelse, som vistnok vil finde Baafførmelse, hvad den ogsaa fortjener, særlig fra det religiøse Standpunkt — jeg skal ogsaa indrømme, at Aftenen før Helligdage og Festsdage er en Aften, der bør henvises til at fredes nogenlunde — men jeg tror desværre, at det skrider saa ganske overordentlig mod vor Sædvane her i Landet, hvor det særlig er Lørdag Aften, som er udset til Foreninger og mange andre Ting, at det vil være vanskeligt at gennemføre en saadan Bestemmelse. Derfor er jeg meget betænkelig derved, skjøndt jeg ikke misjender dens gode Hensigt. Afgiftsspørgsmaalet har mindre Betydning. Afgiften er her fastsat til det, der er Maximum i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, paa Landet er det kun det Halve deraf, nemlig 200 Kr. Dernæst er der foresat den Forandring, at medens Bøderne nu tilfalde Kommunekassen, eller paa Landet

Amtsfattigkassen, skal de tilfalde de Fattiges Kasse. Derved skal jeg ikke særlig opholde mig. Jeg har nu søgt at gennemgaa Lovforslaget saa nogenlunde. Om det er fuldstændig udtømmende skal jeg ikke kunne sige, men jeg har gjort det fra det Synspunkt, at jeg har villet vise, hvorledes vedkommende Lovforslag forholder sig overfor den bestaaende Ret. Værede Medlemmer ville have jet, at de tilsigtede Forandringer ere meget betydelige. Jeg har nu vedkjendt mig den Anskuelse, at det er et Thema, der kan og bør tages op til særlig Behandling, men det kan kun ske efter en grundig Undersøgelse, som jo maa tage Tid. Med al Være for Tendentjen i Lovforslaget, tvivler jeg paa, at det kan ventes at blive til Noget. Om et Udvalg vil være i Stand til at bearbejde det paa en saadan Maade, at der kan komme en Lov ud af det, skal jeg ikke for Dieblisset udtale mig om, førend vi faae det at se. Jeg skal gjerne yde min Medvirkning og gjøre, hvad jeg formaar; men, som sagt, jeg tvivler paa, at man paa dette Grundlag kan komme videre, skjøndt jeg erkjender, at det i høi Grad er ønskeligt at optage det hele Thema til nærmere Overveelse.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Plesner): Allerede i sidste Samling ved Behandlingen af det lille Lovforslag om Indskrænkning med Handel af Brændevin udtalte jeg det Syn, jeg havde paa de Ulykker, der fremkomme ved Nydelsen af Spiritus, og det Samme tillod jeg mig at gjentage i en kortere Form ved Indbringelsen af nærværende Lovforslag. Jeg skal derfor ikke videre udtale mig om Betydningen af dette Lovforslag, idet jeg mener at have gjort det temmelig udførligt tidligere; men med Hensyn til de Anker, som ere reiste mod Lovforslaget, maa jeg maaske tillade mig at forvare mig og mine Medforslagsstillere. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Hummeluhr) har anket over, at Kejsende ikke ville kunne faae Noget paa Søn- og Helligdage, naar de komme til Beværtningstederne og Kroerne, men jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at hvad jeg udtalte ved Lovforslagets Indbringelse, var det, at vi vare fremkomne med Lovforslaget i den Form omtrent, som Endringsforslagene vare bleve affattede i forrige Samling, idet vi mente, at det var bekendt for det høie Thing, og at det altsaa var lettere at kunne behandle Forslag, som vare Thinget bekendte, end naar vi omkalfatrede det i en ny Form. Jeg skal tilføie, at der er flere Forandringer, vi ere villige til at gjøre, og flere Til-